

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Deuteronomium 10:12.

**...wat vraagt de HERE, uw God, van u
dan de HERE, uw God, te vrezen...**

Vraagt God in deze woorden te veel van ons?

Wanneer we kijken naar de praktijk van menig christenleven in onze tijd, dan lijkt het haast van wel. Want wie geeft er nog blijk te weten wat 'de vreze des Heren' praktisch inhoudt? Is God niet voor menigeen het vriendje waar je mee kunt omgaan zoals het jou belieft, dus feitelijk net iets te vertrouwelijk?

Je hoort wel eens bezorgd opmerken dat het lijkt alsof iemand God in zijn broekzak heeft.

Natuurlijk wil God ook vriend van *ons* heten (en dat zelfs wat graag zijn!) zoals Hij dat heette van bijvoorbeeld Mozes (Ex. 33:11), Abraham (Jes. 41:8 en Jac. 2:23) en David - die Hij een man naar zijn hart noemde (1 Sam. 13:14). Maar laten we eerlijk zijn, zijn het nu niet juist deze markante Bijbelfiguren die bij uitstek laten zien dat zij *wel* wisten wat de 'vreze des Heren' voor en in hun leven betekende?

Hoor David in Psalm 25: 14 en 15 *Des HEREN vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen, en zijn verbond maakt Hij hun bekend. Vrij weergegeven en samengevat: De Here is een vriend van wie Hem vrezen.*

Bij 'vreze des Heren' gaat het niet om, wat sommige gelovigen menen, alle dagen in een zwart pak, een zwarte Bijbel onder de arm en een uitgestreken gezicht. Bij 'vreze des Heren' moet gedacht worden aan wat Jezus zegt: *Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied* (Joh. 15:14). Ziet u waarop de klemtoon valt? Op doen wat Hij gebiedt.

Het is goed om te bedenken en te overdenken in welke context Jezus deze woorden plaatst. In de context van 'vrucht dragen' - Hij sprak vooraf aan de aangehaalde woorden namelijk over 'de ware wijnstok'. In het spreken daarover staat allereerst centraal het in Hem zijn én... blijven! Tegelijk blijkt Jezus daaraan de omgang met het Woord te koppelen, terwijl Hij onomwonden aangaf dat de Vader de ranken, dat is het christenleven, snoeit. Omgang met het Woord bedoelt: leven naar en vanuit zijn Woord, dat is de basis van... het verbond. Ook - en juist - van het Nieuwe Verbond!

Kom niet dichterbij: doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond (Ex. 3:5). Dat gold toen voor de plaats waar God Mozes riep, dat geldt helemaal nu voor de plaats waar God ons roept, de plaats waar de wet werd vervuld: Golgotha. De plaats waar Jezus voor ons het Woord tot op de letter serieus nam. We mogen huppelen, dansen, vlaggen en lofzingen dat het een lieve lust is, maar als wij niet 'de vreze des Heren' kennen, leven naar en uit zijn Woord, is het loos en hopeloos! Besef ik dat mijn God een ontzagwekkende en Heilige God is en dat ik niet meer ben dan een druppel aan de emmer, een stofje aan de weegschaal (Jes. 40:15)? En toch, Jezus wil mij vriend noemen! Wil ik dat zijn?